

Η ευγένεια ,του Ισαάκ του Σύρου

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Pnygi.saint.gr

Image not found. type unknown

Πηγή:saint.gr

Για την ευγένεια.

Μεγάλο κεφάλαιο η ευγένεια για τον πιστό άνθρωπο.

Συνήθως όμως, η συμπαθητική αυτή αρετή της ευγενείας, μπαίνει από τους πολλούς στο περιθώριο, και θεωρείται μια υπόθεση ξεπερασμένη, που για να σταθής σήμερα, πρέπει να σε διακρίνει το θράσος, η ελευθεροστομία και η αναίδεια.

Η ευγένεια, θεωρείται σήμερα, νόμισμα απηρχαιωμένο, που θέση δεν έχει στην σύγχρονη ζωή.

Ωστόσο, οι αντιλήψεις αυτές προδίδουν παρακμή και εκφυλισμό στις ανθρώπινες κοινωνικές σχέσεις.

Η ευγένεια ποτέ δεν ξεπέφτει, όπως κι' η μάνα που τη γέννησε, η αγάπη, γιατί γνήσιο παιδί της αγάπης είναι.

Η ευγένεια συγκαταλέγεται στο σύνολο των χριστιανικών αρετών και είναι δείκτης της πνευματικής καλλιέργειας.

Η διατήρηση της ευγενείας, τόσο στη δημόσια όσο και στην ιδιωτική ζωή είναι

κάτι αρκετά δύσκολο.

Λίγοι άνθρωποι μπορούν να καυχηθούν ότι διατηρούν την ευγένειά τους και στον ιδιωτικό και απόλυτα προσωπικό τους βίο.

Ένας τέτοιος στάθηκε ο Απόστολος Παύλος.

Φυλακισμένος στη Ρώμη, γράφει στη Β΄ του Επιστολή στον Τιμόθεο: «Σύ παρηκολούθηκάς μου τη διδασκαλία τη αγωγή, τη προθέσει» (γ 10).

Εσύ παιδί μου, του γράφει, έζησες την διαγωγή μου και αντελήφθης τις εσώτατές μου προθέσεις.

Σπάνιο πράγμα, να μπορεί κανείς να προβάλει στους συνεργάτες του, σε κείνους μάλιστα που τόσο καιρό έζησαν μαζί του, μια ζωή αγία που να λαμπυρίζει μέσα από το κρύσταλλο της ευγενείας του. Θα πρέπει, όσοι πλησίαζαν τον Απόστολο, να έφευγαν διαφορετικοί.

Είχε ένα κάτι, που αιχμαλώτιζε τους συνομιλητές του. Ή καλύτερα, ήταν ο ίδιος κάτι. Ήταν ευγενής.

Η ευγένεια πάντοτε καλλιεργήθηκε από τα γνήσια χριστιανικά αναστήματα.

Αντικαθρεπτίζει δε πάντοτε, την εσωτερική ομορφιά της ψυχής.

Ευγένεια, δεν είναι η υψηλή καταγωγή, αλλά η καλλιεργημένη ψυχή. Μπορεί κανείς να είναι ευγενής στην καταγωγή και δούλος στην ψυχή.

Η ευγένεια δεν κάνει διακρίσεις. Είναι η ίδια για όλους. Συμπεριφέρεται καλά, τόσο στον διάσημο άνθρωπο, όσο και στον άσημο. Στον μικρό, εξ' ίσου και στον μεγάλο.

Όπως η αγάπη «ού ζητεί τα εαυτής», έτσι και η ευγένεια δεν ζητά τα ίσα για να προσφερθεί. Προσφέρεται ότι κι αν συναντήσει μπροστά της. Πουθενά δεν συναντάς την αληθινή αγάπη χωρίς την ευγένεια. Και ποτέ δεν βρίσκεις την αληθινή ευγένεια χωρίς την αγάπη.

Η ευγένεια είναι ένας από τους πιο όμορφους ανθούς της αγάπης.

Είναι το ξεχείλισμα, ότι ωραίου υπάρχει μέσα στην καρδιά.

Κατορθώνει, ότι δεν πετυχαίνει η βία και η αγένεια. «Μια σταγόνα μέλι, μαζεύει πιο πολλές μύγες, παρά ένα βαρέλι ξύδι», λέει μια ξένη παροιμία.

Η ευγένεια ακόμη, είναι και μεταδοτική.

Υποβάλλει, υποχρεώνει, εμπνέει, επιβάλλεται. Η παρουσία της σου δίδει το αίσθημα ότι βρίσκεσαι στο χώρο της Βασιλείας του Θεού. Η ευγένεια, πραγματικά κατέχει το μυστικό της κοινωνικής κατακτήσεως.

Χαρακτηριστικά της ευγενείας είναι η πραότητα, η εξυπηρετηκότητα, η ανοικτή καρδιά, η φιλοξενία, το καλόκαρδο μειδίαμα, η απλοχεριά, η ευγνωμοσύνη, η ειλικρίνεια, η αγάπη, η διακριτικότητα.

Το «ευχαριστώ», εγκάρδιο και ειλικρινές, είναι το «σήμα κατατεθέν» της.

Η Αγία Γραφή προσφέρει μερικές συμπυκνωμένες προτροπές γι' αυτήν:

«Ο λόγος υμών πάντοτε εν χάριτι, άλατι ηρτυμένος, ειδέναι πώς δεί υμάς ενί εκάστω αποκρίνεσθαι» (Κολ. δ' 6).

«Τη τιμή αλλήλους προηγούμενοι» (Ρωμ. Ιβ' 10)

«Ευχάριστοι γίνεσθε» (Κολ. γ' 15).

«Άγιοι εν πάση αναστροφή γενήθητε» (Α' Πέτρ. α' 15).

«Τύπος γίνου των πιστών, εν λόγω, εν αναστροφή... εν αγάπη» (Α' Τιμ. δ' 12).

Οι Πατέρες της Εκκλησίας μας, βαθειά καλλιέργησαν την ευγένεια.

Η έρημος που κατοικήθηκε από Ασκητές, μετεβλήθη σ' ένα απέραντο σαλόνι από ανθρώπους αληθινά ευγενείς και ανωτέρους.

Ευγένεια δεμένη, με όλο τον πλούτο της χριστιανικής των καρδιάς.

Μερικά δείγματα γραμμένα από μια γνήσια ψυχή της ερήμου, τον Άγιο Ισαάκ τον Σύρο, φανερώνουν το βάθος και την έκταση αυτής της λαμπρής αρετής.

Με την παράθεση μερικών απ' αυτά, θα κλείσωμε και το θέμα μας.

«Έχε την γλώσσα σου καλή και ατιμία δεν θα σε συναπαντήσει».

«Απόκτησε χείλη γλυκά, και όλους φίλους θα τους έχεις».

«Μίκρυνε τον εαυτό σου μπροστά σε όλους τους ανθρώπους και θα υψωθείς πάνω απ' όλους τους άρχοντας τούτου του κόσμου».

«Πρότρεχε όλους στον χαιρετισμό και θα τιμηθείς πιο πολύ από κείνους που προσφέρουν πολύτιμο χρυσάφι».

«Καταφρόνησε την τιμή για να τιμηθείς, και μη την αγαπήσεις για να μην ατιμασθείς».

«Μη αηδιάσεις την δυσσομία των αρρώστων και μάλιστα των πτωχών, γιατί και συ σώμα φέρεις».

«Όταν συναντήσεις κάποιον, ανάγκασε τον εαυτό σου να τον τιμήσει πιο πάνω απ' ότι αξίζει. Χαιρέτισε τον θερμά. Παίνεσε τον. Όταν απομακρυνθεί, πες γι' αυτόν κάθε καλό και τίμιο λόγο.

Με τον τρόπο αυτόν θα τον κάνεις καλύτερον απ' ότι είναι. Πάντοτε ο τρόπος αυτός να σε χαρακτηρίζει. Να είσαι δηλαδή ευπροσήγορος πάντοτε και να αποδίδεις την τιμή σε όλους».

«Μη διακόψεις τον συνομιλητή σου για να πεις τη γνώμη σου σαν αμαθής και απαίδευτος».

«Μη ξεγυμνώνεσαι μπροστά στους άλλους».

«Απομακρύνσου από την παρρησία (την υπερβολική οικειότητα) σαν από τον θάνατο».

«Μη φτύσεις μπροστά σε άλλους. Όταν θες να βήξεις, στρέψε το πρόσωπό σου πίσω».

«Με σωφροσύνη φάγε και πιές όπως αρμόζει σε παιδιά του Θεού».

«Μην απλώσεις το χέρι σου να πάρεις κάτι μπροστά από τους άλλους, με αναίδεια».

«Εάν φιλοξενήσεις κάποιον, πρότρεψε τον μία και δύο φορές να φάγει, καθισμένος και συ συνεσταλμένα μαζί του στο τραπέζι».

«Όταν χασμουριέσαι, βάλε μπροστά το χέρι σου. Κρατώντας την αναπνοή σου θα σου περάσει».

«Όταν μπεις στο σπίτι εκείνου που σε φιλοξενεί μη στρέφεις από δω κι από κει τα μάτια σου εξετάζοντας τα γύρω αντικείμενα».

«Μη μπεις αιφνίδια σε ξένο σπίτι ή δωμάτιο, αλλά να κρούσεις προηγουμένως απ' έξω, κι αφού προτραπείς να μπεις, τότε πέρασε με πολλή ευλάβεια».

«Με ηρεμία άνοιξε και κλείσε, τόσο τη δική σου πόρτα όσο και την ξένη».

«Μη περπατάς άτακτα και τρεχαλέα, εκτός αν βιάζεσαι πολύ».

«Κουβέντιαζε με όλους ήρεμα».

«Με σωφροσύνη κοίταξε τους άλλους, και τα μάτια σου μη τα χορτάσεις από το κοίταγμα ξένου προσώπου».

«Όταν βαδίζεις με ανωτέρους σου, μη τους προσπερνάς στο βάδισμα».

«Κάθε σου φυσική ανάγκη με ευλάβεια να την υπηρετήσεις ντρεπόμενος τον Φύλακα σου Άγγελο».

«Φυλάξου από τα μικρά για να μη πέσεις στα μεγάλα».

«Να θεωρείς ξένο τον εαυτό σου όπου κι αν βρεθείς, για να μπορέσεις να απαλλαγείς από τη ζημιά που κάνει η παρρησία».

Εκ του περιοδικού “Ορθόδοξος Φιλόθεος Μαρτυρία”

Εκδόσεις “Ορθόδοξος Κυψέλη”

Σπαρτάκου 6,

Συκιές – Θεσσαλονίκη

Πηγή: impantokratoros.gr